

של פון שינט ושלם אונזון מטפל ומשוב
תל אביב (59) עם נוכות קשה, כך נטען בתביעה
שהוגשה לאחרונה.
על פי כתוב התביעה שהוגש על ידי עוזי
עד. ואנונו המתחמה בתביעות רשלנות רפואי,
התובע החל סובל מכABI שניים בלתי פוסקים,
ופנה לרופא שניים פרט. לאחר שנקחו ממנור
צילומי רנטגן, החלית הרופא על עקירת שתי
שיניים בריואת בלסת השמאלית העליונה.
לדברי עוזי'ן ואנונו, טרם העקירה, ובעודור
יושב בחדר, האוזן התובע לשיחה ברוטית בין
רופא השיניים לאביו, המשמש גם הוא כרופא
שיניים במרפאה. לדבריו, הוא לא הבין את כל
מה שנאמר בשיחה, אך למיטב הבנתו התוכחה
השנייה בינהם האם לבעץ עקירה של שניים
בריאות או לא, ולבסוף הוחלט לעקרו אותן.
על פי כתוב התביעה, ניתנה למטופר הרדמה
מקומית והרופא החל בעקירה. על פי עדותה
של המטופל, ניכר היה שהרופא עצבני. למרות
שהיה בעיצומה של עקירתן, הוא שוחח עם
מטופל נוסף בטלפון, וניסה להסביר לו כיצד
להגיע לרופאה. בכל אותה עת, כך העיד המדי-
טופל, הופיע עליו הרופא כוח רב, ואף טלטל
את ראשו בגסות.

מהעקייה הברוטלית נגרם לו שבר בלסת

לדברי עזה"ר ואננו, מספר ימים לאחר הביקור במרפאה, חש לפטע התובע שחיתיכת לסתה הייצאת לו מהפה. הוא שב למרפאה ולדבריו, כאשר פנה לרופא והראה לו את התוצאות, הלה נבהל ו אמר לו "עווזב את זה ככח".
התוצאה מהעקירה, החל התובע לסביר ממכבים קשים, אף יותר קשים מהמכבים שהביאו אותו לטיפול, ולדבריו, הבהיר בדיעד שכתוצאה מהעקירה הבrootלית נגרם לו שבר בלבשת.

על פי הנטען, התובע, אפוף כאבים, ניגש לשני בתיהם חולמים נפרדים בניסיון לטפל בבליתת העצם שנוצרה בעקבות הטיפול הרשלני, אך נאמר לו שניתן אמונה לטפל בעצם ולשייפה, אך לא ניתן להזכיר את המצב לקדמותו. ב策 לו, פנה המטופל לעוז"ד דיקלה ואנונו, על מנת לחבוש מהרופא פיצויים בשל רשלנותו.

עפני וצוויתו התייפל וזשומן ממושבם אמרה ואננו. בעקבות התנהלותו של הרופא היא פנתה בתלונה למשרד הבריאות, והתמה אף הגיע נגד הרופא תלונה במשטרה. לדבריו עזה"ד, הימנענות הרופא ממיסירוז שומרה הרפואית הקשתה על החובע לצרף לכabinתו חוות דעת מפורטת של מומחה רפואי וכן, עם הגשת כתוב התביעה, הגישה ואננו בקשה למבחן הוראת עשה, שיורה לרופא להביר את תיקו הרפואי של החובע לידיו. לדבריה, למורת הדרישות הרבות לקוב הרשותה הרפואיה, העביר הרופא רק' רשות חלקית, שלא הופיע בה כל תיעוד של העיקור שבוצעו.

בתביעה מתוארים הסבירו הסותרים והםפתחים של הרופא הנتابע. בתחילת טען הרופא כי כלל לא מקובל להגיש רשותה רפואיית מריית. לאחר מכן, בדין במסגרת התקיק, נפתחו כי איבד את הרשותה. עוד טען באירוע הדין כי הצילומים שהעביר במסגרת הרימות מהווים עותק ממוחשב ועליהם תאריך לטענת התביעה, שנתמכה גם בחוות דעתם מומחה רפואי, הרופא עצמו דרשוסיף את התאריכים על גבי הצילומים.

עו"ד ואננו טענה כי בשל התנהלות הרופא במחדרו לנלה ולשמור רשותה רפואיות מלאות, הוא מונע מהחובע ומabit המשרדים ראייה בעלת משקל, מהוועה נזק ראייתי סערו. בשל כך היא מבקשת מבית המשפט להעביר את נטול הראייה לפתחו של רופא העיינם, כך שבמקרה שבוחובע יוכיח שהרופא בראשלנות, הרופא יאלץ להוכיח שהוא לא בראשלנות.

פרופסוד מומחה: "לא הייתה כל סיבה וכל הצדקה לעקור שתי שנים בלבשת העליונה משמאלי"

חומר הדעת רפואי, במסגרתו המלצות, צור
לצורך פשרה, אותה חיבר פרופ' שלמה בון
מומחה לניטוחיה פה ולסתה.
פרופ' ברק ציין בחומר הדעתו, כי לפי
חיות משרד הבריאות וחוק זכויות החולה, כט
טיפול שינוי מתחילה בניהול כרטיס מתן

נוקים בעקבות הטיפול

במסגרת חווות הדעת נתען, שבבקשות על הטיפול הרשלני החל התובע לסבול מהפרעה תפקודית של פרקי הלסת ושריריו הלעיסיה בצורה בינוגנית, הפרעה הכלורוכה בכאבים קשים, כתוצאה ממנה התובע מתקשה לתפקיד, וצפוי לסבול בשל כך לאורך כל חייו.

התובע תיאר את הסבל הרוב אותו הוא עובד, בתצהיר אותו הגיע במסגרת התביעה: "מאז העקריות אני סובל מכאבים עזים, קשים יותר מאשר קודם לכך, ובשל כך הכאב מקרין על כל הפה, עד שמרוב כאב נאלצתי לעברו עקריות בפיים בריאות וספסום".

הוּא הַוִּסְרָף, "אֲנִי מַתְקֵשָׁה לְאַכְלָן, לֹא יָכֹל לְתַפְקֵד, עַצְבֵּנִי מְאוֹד, מִתוֹסָכֶל, סּוֹבֵל מַכָּבִים מִתְנֵזֶן פְּאָה.